

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
--	--

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
היא אומרת מוכת עץ אני, והוא אומר לא כי, אלא דרוסת איש את, רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים: נאמנת	[רבן גמליאל ורבי אליעזר]													■
לא מפיה אנו חזין, אלא הרי זו בחזקת דרוסת איש, עד שתביא ראיה לדבריה.	רבי יהושע:													■
טענתייהו במאי?														^
במאתים ומנה	רבי יוחנן:													◇
במנה ולא כלום.	רבי אלעזר:													◇
רבי יוחנן אמר במאתים ומנה, סבר לה כר"מ														■
בין הכיר בה ובין לא הכיר בה - מאתיים	דאמר: [ר"מ]													◇
ורבי אלעזר אומר במנה ולא כלום, סבר לה כרבנן														■
בין הכיר בה בין לא הכיר בה - מנה.	דאמרי: [רבנן]													◇
בשלמא ר' אלעזר לא קאמר כר' יוחנן, - דקא מוקי לה כרבנן, אלא רבי יוחנן מ"ט לא אמר כר' אלעזר?														◇
כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה - יש לה כתובה מנה, הכא הוא קאמר מנה והיא קאמרה מנה, מאי איכא בין טענה דידיה לטענה דידיה.	קסבר: [רבי יוחנן]													◇
בשלמא לר' אלעזר, היינו דקתני תרתי, חדא לאפוקי מדרמי בר חמא, וחדא לאפוקי מדרב חיאי בר אבין א"ר ששת, אלא לר' יוחנן תרתי למה לי?														◇
חדא להודיעך כחו דרבן גמליאל, וחדא להודיעך כחו דרבי יהושע קמייתא להודיעך כחו דרבי יהושע, דאף על גב דאיכא למימר מיגו - לא מהימנא, בתרייתא להודיעך כחו דרבן גמליאל, דאע"ג דליכא למימר מיגו - מהימנא.														◇
ראוה מדברת עם אחד, ואמרו לה מה טיבו של איש זה? איש פלוני וכהן הוא, רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים: נאמנת	[רבן גמליאל ורבי אליעזר]													■
לא מפיה אנו חזין, אלא הרי זו בחזקת בעולה לנתין ולמזור, עד שתביא ראיה לדבריה.	רבי יהושע:													■
היתה מעוברת, ואמרו לה מה טיבו של עובר זה? מאיש פלוני וכהן הוא, רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים: נאמנת	[רבן גמליאל ורבי אליעזר]													■
לא מפיה אנו חזין, אלא הרי זו בחזקת מעוברת לנתין ולמזור, עד שתביא ראיה לדבריה.	רבי יהושע:													■
מאי מדברת?														^
נסתרה	זעירי:													◇
נבעלה.	רב אסי:													◇
בשלמא לזעירי, היינו דקתני מדברת, אלא לרב אסי מאי מדברת?														◇
לישנא מעליא כדכתיב: (משלי ל') אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און.	[רב אסי]													◇
בשלמא לזעירי, היינו דקתני תרתי, מדברת ומעוברת, אלא לרב אסי תרתי למה לי?														◇
חדא להכשיר בה, וחדא להכשיר בבתה.	[רב אסי]													◇
הניחא למאן דאמר לדברי המכשיר בה מכשיר בבתה, אלא למ"ד לדברי המכשיר בה פוסל בבתה, מאי איכא למימר?														◇
רב אסי סבר כמ"ד לדברי המכשיר בה מכשיר בבתה:														◇
לזעירי דאמר: מאי מדברת? נסתרה, וא"ר יהושע: לא מהימנא	רב פפא לאביי:													◇
מלקין על היחוד, ואין אוסרין על היחוד	האמר רב:													◇
לימא דלא כר"י:														◇
אפ"ל תימא ר' יהושע, מעלה עשו ביוחסין.														◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ראוה שנכנסה עם אחד לסתר או לחורבה, ואמרו לה מה טיבו של איש זה? כהן הוא וכן אחי אבא הוא, רבן גמליאל ור"א אומרים: נאמנת	מיתיבי: [רבן גמליאל ורבי אליעזר]											
לא מפיה אנו חזין, אלא הרי זו בחזקת בעולה לנתין ולמזמור, עד שתביא ראיה לדבריה	רבי יהושע:											
בשלמא לזעירי, היינו דקתני תרתי, לסתר או לחורבה, אלא לרב אסי דאמר נבעלה, תרתי למה לי?	[רב אסי]											
חדא קתני לסתר דחורבה.												
והא לסתר או לחורבה קתני												
חדא לחורבה דמתא, וחדא לחורבה דדברא												
וצריכי, דאי אשמעינן חורבה דמתא, בהא קמכשר רבן גמליאל, משום דרוב כשרים אצלה, אבל לחורבה דדברא דרוב פסולין אצלה - אימא מודה ליה לרבי יהושע ואי אשמעינן בההיא, בההיא קאמר רבי יהושע, אבל בהא - אימא מודה לר"ג, צריכא.												
זו עדות שהאשה כשרה לה	מיתיבי: [רבנן]											
אינה נאמנת	רבי יהושע:											
אי אתם מודים, בשבויה שנשבת ויש לה עדים שנשבת, והיא אומרת טהורה אני - שאינה נאמנת?	אמר להם ר"י:											
אבל	אמרו לו: [רבנן]											
ומה הפרש יש בין זו לזו	[רבי יהושע]											
לזו יש עדים, ולזו אין לה עדים	[רבנן]											
אף לזו יש עדים, שהרי כריסה בין שיניה	אמר להם: [ר"י]											
רוב עובדי כוכבים פרוצים בעריות הם	אמרו לו: [רבנן]											
אמר להן: אין אפטרופוס לעריות	אמר להן: [ר"י]											
בד"א - בעדות אשה בגופה, אבל עדות אשה בבתה - דברי הכל הולד שתוקי.												
מאי קאמר להו, ומאי קמהדרי ליה												
השבתנו על המעוברת, מה תשיבנו על המדברת?	הכי קאמרי ליה: [רבנן]											
מדברת היינו שבויה	אמר להם: [ר"י]											
שאני שבויה, דרוב עובדי כוכבים פרוצים בעריות הם	אמרו לו: [רבנן]											
הא נמי, כיון דאיסתתר אין אפטרופוס לעריות.	אמר להם: [ר"י]											
קתני מיהת תרתי, מדברת ומעוברת, תיובתא דרב אסי תיובתא.												
ותיפוק ליה דהתם רוב פסולין אצלה, והכא רוב כשרין אצלה												
מסייע ליה לרבי יהושע בן לוי												
לדברי המכשיר - מכשיר אפילו ברוב פסולין, לדברי הפוסל - פוסל אפילו ברוב כשרים.	דאמר רבי יהושע בן לוי:											
לדברי המכשיר בה - מכשיר בבתה, לדברי הפוסל בה - פוסל בבתה	ר' יוחנן:											
לדברי המכשיר בה - פוסל בבתה.	רבי אלעזר:											
מ"ט דר"א? בשלמא איהי אית לה חזקה דכשרות, בתה לית לה חזקה דכשרות.	רבה:											
בד"א - בעדות אשה בגופה, אבל עדות אשה בבתה - דברי הכל הולד שתוקי	איתיביה ר"א לרבי יוחנן:											
מאי לאו שתוקי ופסול												
לא, שתוקי וכשר.												
ומי איכא שתוקי כשר?												

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין, כדשמואל												!	יג
עשרה כהנים עומדים, ופירש אחד מהם ובעל - הולד שתוקי.	דאמר שמואל:											!	יג
מאי שתוקי?												^	יג
אלימא שמשתיקין אותו מנכסי אביו												!	יג
פשיטא, ומי ידעינן אבוה מנו?												ז	יג
אלא שמשתיקין אותו מדין כהונה, דכתיב: (במדבר כ"ה) והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם, מי שזרעו מיוחס אחריו, יצא זה שאין זרעו מיוחס אחריו.												!	יג
ההוא ארוס וארוסתו דאתו לקמיה דרב יוסף, היא אמרה מיניה, והוא אמר אין, מינאי													יג
למאי ניהוש לה? חדא דהא קא מודה, ועוד	רב יוסף:												יג
הלכה כרבן גמליאל.	הא אמר רב יהודה אמר שמואל:												יד
ובהא כי לא מודה, מכשר רבן גמליאל?	אמר ליה אביי:											ז	יד
שיננא הלכה כר"ג, ואת לא תעביד עובדא עד דאיכא רוב כשרין אצלה	והאמר ליה שמואל לרב יהודה:											ז	יד
והכא רוב פסולין אצלה												ז	יד
ולישעמיך, תקשי לך היא גופא, הלכה ואת לא תעביד עובדא אלא מאי אית לך למימר? הא לכתחלה, הא דיעבד, והא נמי כדעבד דמי.												!	יד
ומי אמר רבי יהושע אינה נאמנת?	רמי ליה אביי לרבא:											ז	יד
על אלמנת עיסה שהיא כשרה לכהונה	ורמינהו: העיד ר' יהושע ורבי יהודה בן בתירא:											ז	יד
הכי השתא, התם - אשה נישאת בודקת ונישאת, הכא - אשה מזנה בודקת ומזנה?	א"ל: [רבא]											!	יד
דרבי יהושע אדרבי יהושע קשיא, דרבן גמליאל אדרבן גמליאל לא קשיא?	רבא:											ז	יד
קבלנו עדותכם, אבל מה נעשה שהרי גזר רבן יוחנן בן זכאי שלא להושיב בית דין על כך, שהכהנים שומעין לכם לרחק אבל לא לקרב	והא קתני סיפא, אמר להן רבן גמליאל:											ז	יד
דרבן גמליאל אדרבן גמליאל לא קשיא: התם ברי, הכא שמא, דר' יהושע אדר' יהושע נמי לא קשיא: התם חד ספיקא, הכא תרי ספיקי	אלא אמר רבא:											!	יד
הלכך לרבן גמליאל, אלים ליה ברי - דאפילו בחד ספיקא נמי מכשיר, וקיל ליה שמא - דאפילו בספק ספיקא נמי פסיל לרבי יהושע, אלים ליה חד ספיקא - דאפילו בברי נמי פסיל, וקיל ליה ספק ספיקא - דאפילו בשמא נמי מכשיר.												!	יד
איזוהי אלמנת עיסה? כל שאין בה לא משום ממזרות, ולא משום נתינות, ולא משום עבדי מלכים	תנו רבנן: [ת"ק]											◆	יד
שמעתי, כל שאין בה אחד מכל אלו - משיאין לכהונה	רבי מאיר:											◆	יד
איזוהי אלמנת עיסה? כל שנשמע בה ספק חלל, מכירין ישראל ממזרים שביניהם, ואין מכירין חללין שביניהם.	ר"ש בן אלעזר אומר משום ר"מ, וכן היה ר"ש בן מנסיא אומר כדבריו:											◆	יד
איזוהי אלמנת עיסה? כל שאין בה לא משום ממזרות, ולא משום נתינות, ולא משום עבדי מלכים.	אמר מר:											◆	יד
הא חלל - כשר												◆	יד
מאי שנא הנך? דאורייתא, חלל נמי דאורייתא												ז	יד
שמעתי, כל שאין בה אחד מכל אלו - משיאין לכהונה	ותו, אמר רבי מאיר:											◆	יד
היינו תנא קמא												ז	יד

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>מימרא-statement- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
איזוהי אלמנת עיסה? כל שנשמע בה ספק חלל, מכירין ישראל ממזרים שביניהן, ואין מכירין חללין שביניהן	ותו, ר"ש בן אלעזר אומר משום ר' מאיר, וכן היה ר"ש בן מנסיא אומר כדבריו:														<
והא אמרת רישא: חלל - כשך															י:
ממזר צווח וחלל שותק איכא ביניהו	ר' יוחנן:														י:
כל פסול דקרו ליה ושתיק - פסול, והכי קאמר ת"ק: איזוהי אלמנת עיסה כל שאין בה לא שתוק ממזרות, ולא שתוק נתינות, ולא שתוק עבדי מלכים, ולא שתוק חלל	תנא קמא סבר:														י:
הנך הוא דקא פסיל ליה בקהל, אבל שתוק חלל - כשר, והא דשתיק? משום דלא איכפת ליה	וקאמר ליה ר"מ:														י:
אי שמיע לך דמכשר ר"מ בשתיקה, לא דקרו ליה חלל ושתיק, אלא דקרו ליה ממזר ושתיק, והאי דשתיק? סבר: ממזר קלא אית ליה, אבל ממזר וצוות, חלל ושותק - פסול, והאי דשתיק? סבר: מיסתייה דלא מפקי ליה מקהל.	וקאמר ליה ר"ש בן אלעזר לתנא קמא דר' מאיר:														י:
שתוק ממזר - כשר, שתוק חלל - פסול	תני דהא, ר' יוסי:														י:
שתוק חלל - כשר, שתוק ממזר - פסול	ותניא אידך:														י:
לא קשיא: הא ת"ק אליבא דר"מ, הא דר"ש בן אלעזר אליבא דר"מ.															י:
מעשה בתינוקות שירדה למלאות מים מן העין ונאנסה	רבי יוסי:														י:
אם רוב אנשי העיר משיאין לכהונה - הרי זו תינשא לכהונה.	רבי יוחנן בן גוריו:														י:
ר' יוחנן בן גוריו דאמר כמאן? אי כרבן גמליאל, אפילו ברוב פסולין נמי מכשך אי כרבי יהושע, אפילו ברוב כשרים נמי פסיל	רבא לרב נחמן:														י:
בקרונות של ציפורי היה מעשה וכדרכי אמי	אמר ליה [רב נחמן], הכי אמר רב יהודה אמר רב:														י:
והוא, שהיתה סיעה של בני אדם כשרין עוברת לשם וכד' ינאי	דאמר רבי אמי:														י:
נבעלת בקרונות כשרה לכהונה	דאמר ר' ינאי:														י:
בקרונות סלקא דעתך?															י:
אלא, נבעלת בשעת קרונות כשרה לכהונה, אבל פירש אחד מציפורי ובעל - הולד שתוקי															י:
הולכין אחר רוב העיר, ואין הולכין אחר רוב סיעה	כי הא דכי אתא רב דימי אמר זעירי א"ר חנינא, ואמרי לה אמר זעירי אמר ר' חנינא:														י:
כלפי לייא? הני נידי והני קביעי וקיימי?															י:
אלא, הולכין אחר רוב העיר והוא דאיכא רוב סיעה בהדה, ואין הולכין אחר רוב העיר גרידתא															י:
ולא אחר רוב סיעה גרידתא, מ"ט?															י:
גזרה רוב סיעה אטו רוב העיר.															י:
ורוב העיר נמי, אי דקא אזלי אינהו לגבה, כל דפריש מרובא פריש															י:
לא צריכא, דקא אזלא איהי לגבייהו, דהוה ליה קבוע															י:
כל קבוע כמחצה על מחצה דמי.	וא"ר זירא:														י:
ומי בעינן תרי רובי?															י:
תשע חנויות, כולן מוכרות בשר שחוטה ואחת מוכרת בשר נבלה, ולקח מאחת מהן ואינו יודע מאי זה מהן לקח - ספיקו אסור, ובנמצא - הלך אחר הרוב	והתניא:														י:
וכי תימא, בשאין דלתות מדינה נעולות, דקא אתי לה רובא מעלמא															י:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מעלה עשו ביוחסין.	אע"פ שדלתות מדינה נעולות											ז	טו
כל קבוע כמחצה על מחצה דמי, בין לקולא בין לחומרא.	מנא ליה לר' זירא הא?											!	טו
התם לחומרא	אילמא מתשע חנויות, כולן מוכרות בשר שחוטה ואחת בשר נבלה, ולקח מאחת מהן ואינו יודע מאיזה מהן לקח - ספיקו אסור, ובנמצא - הלך אחר הרוב											ז	טו
התם נמי לחומרא	אלא מתשעה צפרדעים ושרץ אחד ביניהם, ונגע באחד מהן ואינו יודע באיזה מהן נגע - ספיקו טמא											!	טו
אמר קרא: (דברים י"ט) וארב לו וקם עליו, עד שיתכוין לו.	ומדאורייתא מנא לן?											ז	טו
ורבנן?	איתמר, רב חייא בר אשי אמר רב:											!	טו
פרט לזורק אבן לגו.	רב חנן בר רבא אמר רב:											ז	טו
היכי דמי?	מתלב רבי ירמיה:											ז	טו
אילמא דאיכא תשעה כנענים ואחד ישראל ביניהם	והתנן:											!	טו
ותיפוק ליה דרובא כנענים נינהו אי נמי פלגא ופלגא, ספק נפשות להקל	לא שנו אלא להחיותו, אבל ליוחסין לא											ז	טו
לא צריכא, דאיכא תשעה ישראלים וכנעני אחד ביניהם, דהוה ליה כנעני קבוע, וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי.	לפקח עליו את הגל											ז	טו
הלכה כרבי יוסי,	אשתמיטתיה הא דא"ר יהודה אמר רב: בקרונות של צפורי הוה מעשה.											!	טו
הוראת שעה היתה.	ולרב חנן בר רבא, דאמר: הוראת שעה היתה, קשיא הא											ז	טו
מתיב רבי ירמיה:	מאן דמתני הא לא מתני הא.											!	טו
מציא בה תינוק מושלך, אם רוב עובדי כוכבים - עובד כוכבי, אם רוב ישראל - ישראל, מחצה על מחצה - ישראל	מציא בה תינוק מושלך, אם רוב עובדי כוכבים - עובד כוכבים, אם רוב ישראל - ישראל, מחצה על מחצה - ישראל											ז	טו
וליוחסין לא בעינן תרי רובי?	לא שנו אלא להחיותו, אבל ליוחסין לא											ז	טו
מציא בה תינוק מושלך, אם רוב עובדי כוכבים - עובד כוכבים, אם רוב ישראל - ישראל, מחצה על מחצה - ישראל	לפקח עליו את הגל											ז	טו
ומי אמר שמואל הכי?	ומי אמר שמואל הכי?											ז	טו

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין הולכין בפיקוח נפש אחר הרוך	והאמר רב יוסף אמר רב - יהודה אמר שמואל:											◊	טו
אלא, כי איתמר דשמואל - ארישא אתמר:												!	טז
אם רוב עובדי כוכבים - עובד כוכבים	[רישא]											!	טז
ולפקח עליו את הגל אינו כן.	שמואל:											!	טז
אם רוב עובדי כוכבים - עובד כוכבים.												◊	טז
למאי הלכתא?												^	טז
להאכילו נבילות.	רב פפא:											!	טז
אם רוב ישראל - ישראל.												◊	טז
למאי הלכתא?												^	טז
להחזיר לו אבידה.	רב פפא:											!	טז
מחצה על מחצה - ישראל.												◊	טז
למאי הלכתא?												^	טז
לנזיקין	ריש לקיש:											!	טז
ה"ד?												^	טז
אי נימא דנגחיה תורא דידן לתורא דידיה												!	טז
לימא ליה: אייתי ראייה דישראל את ושקול												⚡	טז
לא צריכא, דנגחיה תורא דידיה לתורא דידן, פלגא משלם, ואידך פלגא - אמר להו: אייתי ראייה דלאו ישראל אנא ואתן לכון.												!	טז
הדרן עלך בתולה נשאת.													

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האשה שנתארמלה או שנתגרשה, היא אומרת בתולה נשאתני, והוא אומר לא כי, אלא אלמנה נשאתיך, אם יש עדים שיצאת בהינומא וראשה פרוע - כתובתה מאתיים												■
אף חילוק קליות ראייה.	רבי יוחנן בן ברוקה:											■
באומר לחבירו שדה זו של אביך היתה ולקחתיה הימנו - שהוא נאמן, שהפה שאסר הוא הפה שהתיר ואם יש עדים שהיא של אביו, והוא אומר לקחתיה הימנו - אינו נאמן.	ומודה רבי יהושע:											■
טעמא דאיכא עדים, הא ליכא עדים - בעל מהימן												◇
לימא, תנו סתמא דלא כרבן גמליאל, דאי ר"ג, הא אמר: איהי מהימנא												◇
אפילו תימא רבן גמליאל, עד כאן לא קאמר ר"ג התם - אלא כברי ושמא, אבל הכא כברי וברי לא אמר.												◇
ודקארי לה מאי קארי לה? הא ברי וברי הוא												◇
כיון דרוב נשים בתולות נישאות, כי ברי ושמא דמי.												◇
והכי נמי מסתברא												◇
ומודה רבי יהושע	מדקתני:											◇
אי אמרת בשלמא איירי ר"ג במודה - שפיר, אלא אי אמרת לא איירי ר"ג במודה, רבי יהושע למאן מודה?												◇
מי סברת ר' יהושע אהאי פירקין קאי? אמגו קאי, ואפירקין קמא קאי.												◇
אהייא?												◇
אילימא אהא:												◇
היתה מעוברת, ואמרו לה מה טיבו של עובר זה? מאיש פלוני וכהן הוא, ר"ג ור"א אומרים: נאמנת	[רבן גמליאל ורבי אליעזר]	■	!	◇								◇
לא מפיה אנו חייין	רבי יהושע:	■	!	◇								◇
התם מאי מגו איכא? הרי כריסה בין שיניה												◇
אלא אהא:												◇
ראוה מדברת עם אחד, ואמרו לה מה טיבו של איש זה? איש פלוני וכהן הוא, ר"ג ור"א אומרים: נאמנת	[רבן גמליאל ורבי אליעזר]	■	!	◇								◇
לא מפיה אנו חייין	רבי יהושע:	■	!	◇								◇
התם מאי מגו איכא?												◇
הניחא לזעירי												◇
מאי מדברת? נסתרה	דאמר: [זעירי]	!	■									◇
מגו דאי בעיא אמרה לא נבעלתי וקאמרה נבעלתי - מהימנא												◇
אלא לרב אסי												◇
מאי מדברת? נבעלת,	דאמר: [רב אסי]	!	■									◇
מאי מגו איכא?												◇
ואלא אהא:												◇
היא אומרת מוכת עץ אני, והוא אומר לא כי, אלא דרוסת איש את, ר"ג ור"א אומרים: נאמנת,	[רבן גמליאל ורבי אליעזר]	■	!	◇								◇
לא מפיה אנו חייין	רבי יהושע:	■	!	◇								◇
התם מאי מגו איכא?												◇
בשלמא לרבי אליעזר												◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במנה ולא כלום	דאמר: [רבי אלעזר]	!										
מגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ אני תחתך ואית לה מאתים, וקאמרה מעיקרא דלית לה אלא מנה - מהימנא		!										
אלא לר' יוחנן		?										
במאתים ומנה	דאמר: [רבי יוחנן]	?										
מאי מגו איכא?		?										
אלא אהא:		!										
הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים, היא אומרת משארסתני נאנסתי ונסתחפה שדהו, והוא אומר לא כן, אלא עד שלא אירסתך, ר"ג ור"א אומרים: נאמנת	[רבן גמליאל ורבי אלעזר]	!	!									
לא מפיה אנו חיינן	רבי יהושע:	!	!									
דמגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ אני תחתך דלא קא פסלה נפשה מכהונה, וקאמרה נאנסתי דקא פסלה נפשה מכהונה, משום הכי קאמר ר"ג דמהימנא		!										
בהאי מגו דהכא מודינא לך, בההוא מגו דהתם פליגנא עילווך.	וקאמר רבי יהושע לר"ג:	!										
מכדי האי מגו והאי מגו, מאי שנא האי מגו מהאי מגו?		?										
הכא אין שור שחוט לפניך, התם הרי שור שחוט לפניך.		!										
וכיון דרוב נשים בתולות נישאות, כי לא אתו עדים מאי הוי?										?		
משום דאיכא למימר: רוב נשים בתולות נישאות ומיעוט אלמנות, וכל הנשאת בתולה יש לה קול, וזו הואיל ואין לה קול - איתרע לה רובא.	רבינא:									!		
אי כל הנשאת בתולה יש לה קול, כי אתו עדים מאי הוי? הנך סהדי שקרי נינהו										?		
רוב הנשאת בתולה יש לה קול, וזו הואיל ואין לה קול - איתרע לה רובא.	אלא אמר רבינא:									!		
אם יש עדים שיצתה בהינומא וכו'.												!
ולחוש דלמא מפקא עדים בהאי בי דינא וגביא, והדר מפקא לה לכתובה בהאי ב"ד וגביא בה												?
זאת אומרת: כותבין שובר	רבי אבהו:									!		
במקום שאין כותבין כתובה עסקינן.	רב פפא:									!		
ואיכא דמתני לה אברייא:												!
איבדה כתובתה, הטמינה כתובתה, נשרפה כתובתה, רקדו לפני, שחקו לפני, העבירו לפני כוס של בשורה או מפה של בתולים, אם יש לה עדים באחד מכל אלו - כתובתה מאתיים	[תניא]											!
ולחוש דלמא מפקא עדים בהאי ב"ד וגביא, והדר מפקא לכתובה בהאי ב"ד וגביא בה												?
זאת אומרת: כותבין שובר	רבי אבהו:									!		
במקום שאין כותבין כתובה עסקינן.	רב פפא:									!		
והא איבדה כתובתה קתני?										?		
דכתב לה איהו.										!		
סוף סוף מפקא לה וגביא בה										?		
מאי איבדה? איבדה באור.										!		
א"ה, היינו, נשרפה ועוד, הטמינה מאי איכא למימר? ותו, איבדה למה לי?										?		
אלא, כל איבדה כי הטמינה בפנינו דמי, ולא יהבינן לה עד דאמרי עדים נשרפה כתובתה.										!		
מאן דמתני לה אברייא - כל שכן אמתני, ומאן דמתני לה אמתני - אבל אברייא לא, כי קושיא.												!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם יש עדים כל'.												■
וליהוש דלמא מפקא עדי הינומא בהאי ב"ד וגביא, והדר מפקא עדי הינומא בבי דינא אחריןא וגביא												⚡
במקום דלא אפשר ודאי כתבינן שובר.												◇
העבירו לפניו כוס של בשורה.												■
מאי כוס של בשורה?												^
כוס יין של תרומה מעבירין לפניו, כלומר: ראויה היתה זו לאכול בתרומה.	רב אדא בר אבהו:											◇
אטו אלמנה מי לא אכלה בתרומה?	מתקוף לה רב פפא:											⚡
זו ראשית כתרומה ראשית.	אלא אמר רב פפא:											◇
חבית של יין מעבירין לפניו.	תניא, רבי יהודה:											◇
בתולה - מעבירין לפניו שתומה, בעולה - מעבירין לפניו פתוחה.	רב אדא בר אבהו:											◇
אמאי? ניעבר קמי בתולה, וקמי בעולה לא ניעבר כלל												⚡
זימנין דתפסה מאתים, ואמרה: אנא בתולה הואי, והאי דלא עברו קמאי? אתנוסי הוא דאתניסו.												!
כיצד מרקדין לפני הכלה? בית שמאי אומרים: כלה כמות שהיא	תנו רבנן: [בית שמאי]											◇
כלה נאה וחסודה.	בית הלל:											◇
הרי שהיתה חגיגת או סומא, אומר' לה, כלה נאה וחסודה? והתורה אמרה: (שמות כ"ג) מדבר שקר תרחק	אמרו להן ב"ש לב"ה:											⚡
לדבריהם, מי שלקח מקח רע מן השוק, ישבחנו בעיניו או יגננו בעיניו? הוי אומר: ישבחנו בעיניו	אמרו להם ב"ה לב"ש:											◇
לעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות.	מכאן אמרו חכמים:											◇
הכי משרו קמי כלתא במערבא: לא כחל ולא שרק ולא פירכוס ויעלת חן.	כי אתא רב דימי:											◇
כי סמכו רבנן לרבי זירא, שרו ליה הכי: לא כחל ולא שרק ולא פירכוס ויעלת חן.												○
כי סמכו רבנן לרבי אמי ולרבי אסי, שרו להו הכי: כל מן דין וכל מן דין סמוכו לנא, לא תסמכו לנא לא מן סרמיסין ולא מן סרמיסין												○
לא מן חמיסין ולא מן טורמיסין.	ואמרי לה:											○
ר' אבהו כי הוה אתי ממתבתא לבי קיסר, נפקן אמהתא דבי קיסר לאפיה ומשרין ליה הכי: רבא דעמיה ומדברנא דאומתיה, בוצינא דנהורא, בריך מתייך לשלם.												○
אמרו עליו על רבי יהודה בר אילעאי, שהיה נוטל בד של הדס ומרקד לפני הכלה, ואומר: כלה נאה וחסודה.												○
רב שמואל בר רב יצחק מרקד אתלת												○
קא מכסיף לן סבא	רבי זירא:											○
כי נח נפשיה, איפסיק עמודא דנורא בין ידיה לכולי עלמא וגמירי, דלא אפסיק עמודא דנורא אלא אי להד בדרא אי לתרי בדרא.												○
אהנייה ליה שוטיה לסבא	רבי זירא:											◇
שטותיה לסבא	ואמרי לה:											◇
שיטתיה לסבא.	ואמרי לה:											◇
רב אחא מרכיב לה אכתפיה ומרקד												○
אנן מהו למיעבד הכי?	אמרי ליה רבנן:											^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי דמיין עלייכו ככשורא - לחיי, ואי לא - לא.	אמר להו: [רב אחא]											◇
מותר להסתכל בפני כלה כל שבעה, כדי לחבבה על בעלה.	רב שמואל בר נחמני א"ר יונתן:											◇
ולית הלכתא כוותיה.												◇
מעבירין את המת מלפני כלה, וזה מלפני מלך ישראל.	ת"ר:											◇
אמרו עליו על אגריפס המלך שעבר מלפני כלה, ושבחוהו חכמים.												◇
שבחוהו, מכלל דשפיר עבד												◇
אפילו למ"ז נשיא שמחל על כבודו - כבודו מחול, מלך שמחל על כבודו - אין כבודו מחול	והא א"ר אשי:											◇
(דברים י"ז) שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך	דאמר מר:											◇
פרשת דרכים הואי.												◇
מבטלין תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת כלה.	תנו רבנן:											◇
אמרו עליו על רבי יהודה ברבי אלעאי, שהיה מבטל תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת כלה	[רבי יהודה ברבי אלעאי]											◇
במה דברים אמורים - כשאין עמו כל צרכו, אבל יש עמו כל צרכו - אין מבטלין.												◇
וכמה כל צרכו?												◇
תריסר אלפי גברי ושיתא אלפי שיפורי	רב שמואל בר איני משמיה דרב:											◇
תליסר אלפי גברי ומיניהו שיתא אלפי שיפורי.	ואמרי לה:											◇
כגון דחייצי גברי מאבולא ועד סיכרא.	עולא:											◇
נטילתא כנתינתא, מה נתינתא בששים רבוא, אף נטילתא בששים רבוא.	רב ששת, ואיתימא רבי יוחנן:											◇
וה"מ למאן דקרי ותני, אבל למאן דמתני - לית ליה שיעורא.												◇
ואם יש עדים שיצתה בהינומא וכו'.												◇
מאי הינומא?												◇
תנורא דאסא	סורחב בר פפא משמיה דזעירי:											◇
קריאת דמנמנה בה כלתא.	רבי יוחנן:											◇
אף חילוק קליות ראייה.	רבי יוחנן בן ברוקה:											◇
ביהודה ראייה.	תנא:											◇
בבבל מאי?												◇
דרדוגי דמשחא ארישא דרבנן.	רב:											◇
משחא דחפיפותא קאמר מר?	רב פפא לאביי:											◇
יתמא, לא עבדא לך אמך דרדוגי משחא ארישא דרבנן בשעת מעשה?	אמר ליה: [אביי]											◇
כי הא דההוא מרבנן דאיכסא ליה לבריה בי רבה בר עולא, ואמרי לה רבה בר עולא איכסא ליה לבריה בי ההוא מרבנן, ודרדיג משחא ארישא דרבנן בשעת מעשה.												◇
ארמלתא מאי?												◇
ארמלתא לית לה כיסני.	תאני רב יוסף:											◇
באומר לחבירו כו'.	ומודה רבי יהושע:											◇
וליתני: מודה ר' יהושע, באומר לחבירו שדה זו שלך היתה ולקחתיה ממך												◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
משום דקא בעי למיתני סיפא:												!	יז
אם יש עדים שהיא שלו, והוא אומר לקחתיה ממנו - אינו נאמן	[סיפא]											■ !	יז
היכי דמי?												^ !	יז
אי דאכלה שני חזקה,												! !	יז
אמאי לא מהימן?												⚡ !	יז
ואי דלא אכלה שני חזקה												! !	יז
פשיטא דלא מהימן.												⚡ !	יז
אי הכי, גבי אביו נמי, אי דאכלה שני חזקה, אמאי לא מהימן? ואי דלא אכלה שני חזקה, פשיטא דלא מהימן												⚡	יז
בשלמא גבי אביו, משכחת לה כגון שאכלה שנים בחיי האב ואחת בחיי בנו, וכדרב הונא												! !	יז
אין מחזיקין בנכסי קטן אפילו הגדיל.	דאמר רב הונא:											■ !	יז
ורב הונא מתניתין אתא לאשמעינן?												⚡	יז
איבעית אימא: רב הונא דיוקא דמתני' קאמר												!	יז
ואיבעית אימא: אפילו הגדיל קמ"ל.												!	יז
וליתנייה בדידיה, ולוקמה כגון שאכלה שנים בפניו ואחת שלא בפניו, וכגון שברח												⚡	יז
ברח מחמת מאי?												^ !	יז
אי דברח מחמת נפשות												! !	יז
פשיטא דלא מהימן, דלא מצי מחי												⚡ !	יז
ואי דברח מחמת ממון												! !	יז
איבעי ליה למחויי, דקי"ל: מחאה שלא בפניו היא מחאה												⚡ !	יז
שלש ארצות לחזקה: יהודה, ועבר הירדן, והגליל היה ביהודה והחזיק בגליל, בגליל והחזיק ביהודה - אינה חזקה עד שיהא עמו במדינה	דתנן:											■ ⚡ !	יז
והוינן בה, מאי קסבר?												^ ⚡ !	יז
אי קסבר: מחאה שלא בפניו היא מחאה												! ⚡ !	יז
אפילו ביהודה וגליל נמי												⚡ ⚡ !	יז
ואי קסבר: מחאה שלא בפניו לא היא מחאה												! ⚡ !	יז
אפילו יהודה ויהודה נמי לא												⚡ ⚡ !	יז
לעולם קסבר: מחאה שלא בפניו היא מחאה, ומתניתין - בשעת חירום שנו ומאי שנא יהודה וגליל דנקט? דסתם יהודה וגליל כשעת חירום דמו.	רבי אבא בר ממל:											! ⚡ !	יז
וליתני: מודה רבי יהושע, באומר לחבירו מנה לויית ממך ופרעתיו לך - שהוא נאמן												⚡	יח
משום דקא בעי למיתני סיפא:												!	יח
אם יש עדים שהוא לזה ממנו, והוא אומר פרעתיו - אינו נאמן	[סיפא]											■ !	יח
והא קיימא לן: המלוה את חבירו בעדים - אינו צריך לפרעו בעדים.												!	יח
וליתני: מודה ר' יהושע, באומר לחבירו מנא לאביך בידי והאכלתיו פרס - שהוא נאמן												⚡	יח
אליבא דמאן?												^ !	יח
אי אליבא - דרבנן												! !	יח

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-האשה שנתארמלה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	הא אמרי: [רבנן]											
משיב אבידה הוי												
אי אליבא דרבי אליעזר בן יעקב												
שבועה בעי	הא אמר: [רבי אליעזר בן יעקב]											
פעמים שאדם נשבע על טענת עצמו, כיצד? מנה לאביך בידי והאכלתיו פרס - הרי זה נשבע, וזהו שנשבע על טענת עצמו	דתניא, רבי אליעזר בן יעקב:											
אינו אלא כמשיב אבידה ופטור.	הכמים:											
ור' אליעזר בן יעקב לית ליה משיב אבידה פטור?												
בטוענו קטן.	רב:											
אין נשבעין על טענת חרש שוטה וקטן מאי קטן?	והאמר מר:											
גדול, ואמאי קרי ליה קטן? דלגבי מילי דאביו קטן הוא.												
אי הכי, טענת עצמו טענת אחרים היא טענת אחרים והודאת עצמו.												
כולהי טענתא טענת אחרים והודאת עצמו ניהון												
אלא, הכא בדרבה קמיפלגי												
מפני מה אמרה תורה מודה מקצת הטענה ישבע? חזקה אין אדם מעיז פניו בעל חובו, והאי בכולה בעי דלכפריה, והאי דלא כפר ליה - משום דאין אדם מעיז פניו הוא, ובכולה בעי דלודי ליה, והאי דלא אודי ליה - כי היכי דלישתמיט ליה, וסבר, עד דהוה לי זוזי ופרענא ליה, ורחמנא אמר: רמי שבועה עליה כי היכי דלודי ליה בכוליה	דאמר רבה:											
לא שניא בו ולא שניא בבנו אינו מעיז, והלכך לאו משיב אבידה הוי	רבי אליעזר בן יעקב סבר:											
בו הוא אינו מעיז, אבל בבנו מעיז, ומדלא העיז - משיב אבידה הוי.	רבנן סברי:											
העדים שאמרו: כתב ידינו הוא זה, אבל אנוסים היינו, קטנים היינו, פסולי עדות היינו - הרי אלו נאמנים ואם יש עדים שהוא כתב ידם, או שהיה כתב ידם יוצא ממקום אחר - אינן נאמנים.												
לא שנו אלא שאמרו אנוסים היינו מחמת ממון, אבל אנוסים היינו מחמת נפשות - הרי אלו נאמנים.	רמי בר חמא:											
כל כמיניה? כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד	אמר ליה רבא:											
וכי תימא הני מילי על פה, אבל בשטר לא												
עדים החתומים על השטר - נעשה כמי שנחקרה עדותן בב"ד	והא אמר ריש לקיש:											
אלא כי אתמר - ארישא אתמר:												
הרי אלו נאמנים	[רישא]											
לא שנו אלא שאמרו אנוסין היינו מחמת נפשות, אבל אמרו אנוסין היינו מחמת ממון - אין נאמנים מאי טעמא? אין אדם משים עצמו רשע.	רמי בר חמא:											
אין נאמנים לפוסלו, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]											
נאמנים.	הכמים:											
בשלמא לרבנן - כי טעמייהו, שהפה שאסר הוא הפה שהתיר, אלא לר' מאיר מ"ט?												
בשלמא פסולי עדות - מלוה גופיה מעיקרא מידק דייק ומחתם, קטנים - נמי כדרשב"ל												
חזקה אין העדים חותמין על השטר אא"כ נעשה בגדול	דאמר ריש לקיש:											
אלא אנוסין מ"ט?												
קסבר ר"מ: עדים, שאמרו להם חתמו שקר ואל תהרגו - יהרגו ואל יחתמו שקר.	רב חסדא:											
השתא אילו אתו לקמן לאמלוכי, אמרינן להו: זילו חתומו ולא תתקטלון	אמר ליה רבא:											

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין לך דבר שעומד בפני פיקוח נפש - אלא עבודת כוכבים וגלוי עריות ושפיכות דמים בלבד	דאמר מר:											◊
השתא דחתמו אמרינן להו אמאי חתמיתו?												◊
אלא טעמא דר"מ - כדרב הונא אמר רב	[רבא]											◊
מודה בשטר שכתבו - אין צריך לקיימו.	דא"ר הונא אמר רב:											◊
מודה בשטר שכתבו - אין צריך לקיימו.	גופא, אמר רב הונא אמר רב:											<
גנובא גנובי למה לך? אי סבירא לך כר"מ, אימא: הלכה כר"מ	א"ל רב נחמן:											◊
ומר היכי סבירא ליה?	אמר ליה: [רב הונא]											◊
כי אתו לקמן לדינא, אמרינן להו: זילו קיימו שטרייכו וחזרו לדינא.	אמר ליה: [רב נחמן]											◊
האומר שטר אמנה הוא זה - אינו נאמן.	רב יהודה אמר רב:											◊
דקאמר מאן?												◊
אילימא דקאמר ליה												◊
פשיטא, כל כמיניה?												◊
ואלא דקאמר מלוה												◊
תבוא עליו ברכה												◊
אלא דקאמרי עדים												◊
אי דכתב ידם יוצא ממקום אחר, פשיטא דלא מהימני ואי דאין כתב ידם יוצא ממקום אחר, אמאי לא מהימני?												◊
(סימן בא"ש)												◊
לעולם דקאמר ליה, וכדרב הונא	רבא:											◊
מודה בשטר שכתבו - אין צריך לקיימו.	דא"ר הונא אמר רב:											◊
לעולם דאמר מלוה, וכגון שחב לאחרים, וכדברי נתן	אביי:											◊
מנין לנושה בחבירו מנה וחבירו בחבירו, מנין שמוציאין מזה ונותנין לזה? תלמוד לומר: (במדבר ה') ונתן לאשר אשם לך	דתניא, רבי נתן:											◊
לעולם דקאמרי עדים, ודאין כתב ידם יוצא ממקום אחר, ודקאמרת אמאי לא מהימני? כדרב כהנא	רב אשי:											◊
אסור לו לאדם שישעה שטר אמנה בתוך ביתו, משום שנאמר: (איוב י"א) אל תשכן באהליך עולה.	דא"ר כהנא:											◊
ש"מ מדרב כהנא: עדים שאמרו אמנה היו דברינו - אין נאמנין מאי טעמא? כיון דעולה הוא, אעולה לא חתמי.	ואמר רב ששת בריה דרב איד:											◊
אסור לו לאדם שישעה שטר פרוע בתוך ביתו, משום שנאמר: (איוב י"א) אל תשכן באהליך עולה.	רבי יהושע בן לוי:											◊
(איוב י"א) אם און בידך הרחיקהו - זה שטר אמנה ושטר פסים, ואל תשכן באהליך עולה - זה שטר פרוע.	במערבא משמיה דרב:											◊
מאן דאמר שטר פרוע, כל שכן שטר אמנה ומאן דאמר שטר אמנה, אבל שטר פרוע לא, דזמנין דמשהי ליה אפשיטי דספרא.												◊
ספר שאינו מוגה - אמר רבי אמי: עד ל' יום מותר לשהותו, מכאן ואילך אסור לשהותו, משום שנא': אל תשכן באהליך עולה.	אתמר: [רבי אמי]											◊
עדים שאמרו אמנה היו דברינו - אין נאמנין, מודעא היו דברינו - אין נאמנין.	רב נחמן:											◊
אמנה היו דברינו - אין נאמנין, מודעא היו דברינו - נאמנין מ"ט? האי ניתן ליכתב, והאי לא ניתן ליכתב.	מר בר רב אשי:											◊
תנאי היו דברינו, מהו? מודעא ואמנה היינו טעמא, דקא עקרי ליה לשתרא, והאי נמי קא עקר לשתרא, או דלמא תנאי מילתא אחריתי היא?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:											◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי אתו לקמן לדינא, אמרינן להו: זילו קיימו תנאיכו וחתו לדינא.	א"ל: [רב נחמן]											יט:
עד אומר תנאי, ועד אומר אינו תנאי - א"ר פפא: תרוייהו בשטרא מעליא קא מסהדי, והאי דקאמר תנאי הוה ליה חד, ואין דבריו של אחד במקום שנים.	[רב פפא]											יט:
אי הכי, אפי' תרוייהו נמי אלא אמרינן הני למיעקר סהדותיהו קאתו, האי נמי למיעקר סהדותיה קאתי.	מתקיף לה רב הונא בריה דרב יהושע:											יט:
והלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע.												יט:
שנים חתומין על השטר ומתו, ובאו שנים מן השוק ואמרו ידענו שכתב ידם הוא, אבל אנוסים היו, קטנים היו, פסולי עדות היו - הרי אלו נאמנים	ת"ר:											יט:
ואם יש עדים שכתב ידם הוא זה, או שהיה כתב ידם יוצא ממקום אחר משטר שקרא עליו ערער והוחזק בב"ד - אין אלו נאמנים												יט:
ומגבינן ביה כבשטרא מעליא? ואמאי? תרי ותרי נינהו												יט:
זאת אומרת: הכחשה תחלת הזמה היא, וכשם שאין מזימין את העדים אלא בפניהם, כך אין מכחישין את העדים אלא בפניהם.	רב ששת:											יט:
אילו הוּו קמן ומכחישין להו הוה הכחשה, ולא הוה משגיחין בהו דהוי לה עדות מוכחשת, השתא דליתנהו, דאילו הוּו לקמן דלמא הוּו מודו להו, מהימני?	אמר ליה רב נחמן:											כ.
אוקי תרי להדי תרי ואוקי ממונא בחזקת מריה	אלא אמר רב נחמן:											כ.
מידי דהוה אנכסי דבר שטיא דבר שטיא זבין נכסי, אתו בי תרי אמרי כשהוא שוטה זבין, ואתו בי תרי ואמרי כשהוא חלים זבין, אמר רב אשי: אוקי תרי להדי תרי ואוקי ממונא בחזקת בר שטיא.	[רב אשי]											כ.
ולא אמרן אלא דאית ליה חזקה דאבהתיה, אבל לית ליה חזקה דאבהתיה, אמרינן: כשהוא שוטה זבין וכשהוא שוטה זבין.												כ.